

אחד. ושמות בורות תפן, מי השים? תפארת, שכחוב תפארת ישראל. וכל בשלה עפר הארץ - זה הי' גבורה. וشكل בפלס הרים - אלה הם שאר הפתרים שנתקאים הרי אפרנסמן זה. וגבאות במאנים - אלו שאר המרכבות הפתחרות ממהם.

בא וראה, בשעל', מה זה בשעל'? זו רוח חכמה. שכש שנייה, שעלה הסכך באפרון שקוועים. ושמות בורת תפן, מי הזרת? אלו אותם (המשים) שעירים שנפתחו והתפזרו לכל האדרים, כמו שנאמר וזרתי פרש על פניהם וגוז. וכל בשלה, מי השלים? רחמים, שלמות הכל. וشكل בפלס, מה זה פلس? אמר רבי שמיעון, שכחוב מאני צדק. אני צדק. עוד אמר רבי שמיעון, הדברים הלו בשער של יוצר הפל באננו.

אמר רבי אלעזר, מה נשמע שיעקב יצא מtower דין קשה, שהרי יצחק דין קשה אחיו לחילוקו. אמר לו רבי שמיעון, וזה הוא לבדו? והרי יצחק יצא מtower חסד, וכשה כלם, דין יוציא מtower רחמים, ורחים מדין. אברם ירש ירושת חסד, והוא יצחק בדין מtower חסד. יעקב יצא ברחמים מtower הדין, והוילך זה מה, למלחה זה מה, והוא זה מה, עד שעודע שהכל הוא אחר, ומאחד תלויים כלם, והכל נמצא אחד. ברוך שמול לעולם ולעולם.

אמר רבי אלעזר, nondu שאין שלמות אלא בשאוחז זה מה, (אחו) זה אוחז בשנייהם לשככל את הכל, כמו יעקב, והינו שכחוב מברך מן הקאה אל הקאה. שנינו, כל זה לא נקרא אלא מצד שلنנו, ומצד שלנו הפל נודע. שהרי

(ישעה מ) ושמות בורת תפן, מהן שמים. תפארת. דכתיב תפארת ישראל. וכל בשלה עפר הארץ. דא הוא גבורה. ו שקל בפלס הרים, אלין איינון שאר כתרין, דאקרון טורי אפרנסמונא דכיא. וגבאות במאנים, אלין שאר רתיכין פתאין מניעיה.

הא חי, בשעלו, מי שעלו. דא רוח חכם תא דהכי תנין, שעלא דקייטרי בקיינפא שקיין. ושמות בורת תפן, מהן זרת. אלין איינון (חישין) תרעין דאתפתחו ואתפזרו לכל סטרין, כמה דעת אמר (מלאיכיב) וזרית פרש על פניכם וגוז. וכל בשלה, מהן שליש. רחמי. שלימוטא דכלא. ו שקל בפלס, מי פלס, אמר רבי שמיעון, דכתיב, (ויקרא יט) מאוני צדק. אבני צדק.תו אמר רבי שמיעון, הגי מיili בשייעורא (דף קני' ט"א) דיוואר פלא אויקמןא.

אמר רבי אלעזר, שמע מינה, דיעקב מגו דינא קשיא נפיק, דהא יצחק דינא קשיא, אחיד להילקיה. אמר ליה רבי שמיעון, ודא הוא בלחוודי, והא יצחק מגו חסד נפק, והכי כלחו, דינא מגו רחמי נפקא, ורחמי מדינא. אברם יירת אחסנא דחסד, נפק יצחק בדינא מגו חסד. יעקב נפק ברחמי, מגו דינא קשיא, וכשה הוא לעילא, דא מון דא, וינקא דא מון דא, עד דאשתמודע פלא דהוא חד, ומחד תלין בלהו, וכלא אשכח חד.

בריך שםיה לעלם ולעולם עליון. אמר רבי אלעזר, אשתחodu, דלית שלימוטא אלא כד אחיד דא מון דא, (ס"א ומד) ודא אחיד בתרויה, לשכלא כלא, בגין יעקב, והיינו דכתיב מברך מן הקאה אל הקאה. כאן, قولוי הא לא אתקראי אלא מפטרא דילן, ומפטרא דילן אשתחodu כלא.